tagga, ja üttles: oh minna tahhaks sedda auu hea melega töistele sowida, kui nemmad agga minno poja minnul olleksid jättnud.

Kui nüüd se poeg Iwan omma Issaga Oppetaja jure tulliwad, siis maenitses temma sedda nore Iwani, et ta allati kui üks öige risti inniminne Jummala kartusse sees peaks ellama, omma pealikude ja üllematte sanna heästi kuulma, keik mis temmal oppetud saaks heästi tähhele pannema, keikide asjade sees wirk ja kerme ollema, ja omma lippo jurest, mis peäl temma nüüd pea saaks wanduma, mitte ärrapöggenema, ehk tedda mahhajättma, woi et temma parrämb omma ello peaks jättma. Kui sa pead waenlaste wasto söddima, siis olle mehhine ja wahwa südamega. Iota Jummala peäl, ja ärra karta surma eest, sest ükskörd peab ommeti surm meil keikil tullema; ja kui Jummal sind tahhap hoida, siis saat sa ommeti terwe ihhoga söddimisest wälja tullema. Kui sa ommas korteris olled, siis oppi weel ennamb kirjotada ja räkendada. Keigeennamiste oppi ka sedda Wenne-kirja luggema ja kirjotama. Ons sulle wahhel aega, siis tee ka omma kirwega head töö. Minne siis Jummalaga, ja kindla lotusega temma peäle senna kuhho sinno üllembad sind saatwad. Ehk waest minna sind weel kui ühhe peäliko nähha saan.

Ehk kui häddapoliko, wastas wanna Andres. Se poeg Iwan wastas: armas Issa, ni kui Jummala tahtminne on, nenda peap se meile ka hea ollema.

Iwan sai nüüd Soldatiks, ja kutsuti Regimenti jures Iwan Andrewits. Temma oppis omma Soldati orjust pea ärra, ja oppis ka kermeste wenne keelt räkima ja wenne kirja luggema ja kirjotama. Temma üllemad olliwad temmaga nenda rahholikkud, et temma ühhe aasta järrel Sersantiks sai. Aasta kolme pärrel pidi söawäggi waenlaste wasto minnema, ja ka se Regiment, kelle jures Iwan Andrewits olli.

Üksköra sadeti se Regiment, ühhe kõwwa Kantso waenlaeste käest ärrawötta. Sell kantsole olli üks wägga kõwwa ja jämme wärrat, mis kirwega piddi kakski raiotud sama. Et nüüd need waenlaesed küll wägga omma suurte tükkidega ja püssidega omma kantso pealt mahha